

ÎNCHEIERE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valerii Zolotariov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe
Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a
Fondului Locativ nr.22 împotriva lui Valerii Zolotariov cu privire la încasarea datoriei
pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Valerii Zolotariov, s-a menținut hotărârea din 31 mai
2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 30 septembrie 2016 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele
Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.22 (în continuare SA
„Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr.22) a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Valerii Zolotariov cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei
termice pentru perioada aprilie 2014 – august 2016 în sumă de 7 984, 25 lei și a taxei de
stat în sumă de 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de livrare a
energiei termice în apa caldă nr. 6022 din 29 septembrie 2006, încheiat între SA
„Termoelectrica” (până la redenumire - SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din
Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și
ÎMGFL nr.22, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea
energiei termice. ÎMGFL nr.22 a prestat servicii de gospodărire comunală, inclusiv
energie termică, la toți proprietarii / chiriașii/ locatarii apartamentelor / încăperilor
locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de
serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform
facturilor primite.

Reclamanta a menționat că ÎMGFL nr.22, în caz de neachitare de către consumatori
a sumelor datorate, era în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea
datoriei și chiar avea obligația de a o face pentru a stinge creanța sa față de SA
„Termoelectrica” SA din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanțieri.
ÎMGFL nr. 22 nu s-a folosit de dreptul său de a acționa în judecată consumatorii

restanțieri, inclusiv nu l-a acționat în judecată nici pe Valerii Zolotariov pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice, pentru perioada aprilie 2014 - august 2016.

Reclamanta a mai indicat că Valerii Zolotariov este proprietarul apartamentului nr. XXXXX, iar în baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr.22 pe numele lui Valerii Zolotariov, acesta a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Astfel, din cauza neachitării serviciilor locativ comunale Valerii Zolotariov a acumulat în perioada aprilie 2014 - august 2016, o datorie la plata energiei termice în sumă de 7984,25 lei.

Prin hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr.22. (f.d. 75, 80-83)

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Valerii Zolotariov, s-a menținut integral hotărârea din 31 mai 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 116, 117-123)

La 06 decembrie 2018 Valerii Zolotariov a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri de restituire a cauzei la rejudecare în prima instanță. (f.d.127-130)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material și procedural, circumstanțele importate pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 octombrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 14 noiembrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 15 noiembrie 2018. Valerii Zolotariov a declarat recurs la 06 decembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de Valerii Zolotariov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Valerii Zolotariov a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Valerii Zolotariov asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Valerii Zolotariov, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valerii Zolotariov inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Valerii Zolotariov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas